

ÂN TU NGÃU VỊNH
Tác giả: HT. THÍCH THIỀN TÂM

---o0o---

Nguồn

<http://thuvienhoasen.org>

Chuyển sang ebook 5-8-2009

Người thực hiện : Nam Thiên – namthien@gmail.com

[Link Audio Tại Website http://www.phatphaponline.org](http://www.phatphaponline.org)

---o0o---

Ân tu nào phải cố xa đời !
Mượn cảnh u-nhàn học đạo thôi !
Những thẹn riêng mình nhiều nghiệp chướng
Bốn ân còn nặng nghĩa đèn bời.

Ân tu cảm xót biển trần-ai !
Sóng gió trầm luân mãi lạc loài
Thân khổ kiếp người muôn nỗi khổ !
Nghiệp đời vay trả, trả rồi vay !

Ân tu hôm sớm niệm Di Đà
Lòng lặng mùi muôn chẳng cách xa
Canh vắng giường thiền khi mãn định
Hoa sương cười nụ dưới trăng tà.

Ân tu uông tiếc bạn đồng hành !
Nói lý cao huyền đắm lợi danh !
Già, bệnh, đọa sa, không phản tỉnh
Bóng câu mây nổi thoáng bên màn !

Ân tu cõi tịnh nhẹ buông hồn !
Tưởng quán trời Tây nhớ Bảo-thôn
Ráng đỏ sắp đưa, vàng Nhật-lặn
Phất phơ tà áo gió hoàng hôn.

Ân tu bền chí giữ công phu
Ba cõi không an lừa ngục tù !

Ngũ-dục, Hoàng-lương say gỏi mộng
Kiếp người dường một thoáng phù du !

Ăn tu riêng chạnh nỗi riêng mình
Túc trái gây nên, mối bất-bình
Tích phước tu-hành rồi tạo nghiệp
Cánh bèo trôi giạt biển phù sinh.

Ăn tu tưởng lại quả đời nay
Bao lớp gian truân nỗi đọa đày !
Ăn nhẫn trả xong tròn nghiệp trước
Dầu hồng chuyện cũ tuyết mờ bay !

Ăn tu nhớ đến đức sanh thành
Lắm lúc vì con chẳng tạo lành
Con lớn Mẹ Cha oằn gánh nghiệp
Bảo châu đèn đáp cũng mong manh !

Ăn tu nguyện trả nghĩa song đường
Hồi hương công phu mỗi khoá thường
Lại khuyến nghiêm-từ tâm đạo phát
Nương thuyền Phật huệ đến Tây-phương.

Ăn tu cửa đạo trải bao năm
Kinh nghiệm nhiều phen vẫn lạc làm
Quen lắm lại càng thêm việc lắm
Cung đàn Hạ-Lý, mấy tri âm ?

Ăn tu ngùi ngậm bạn chung sơ
Nổi gót ra đi chẳng hẹn chờ
Ngàn dặm cố nhân hồn lẫn vẫn
Mười năm việc cũ nửa phai mờ !

Ăn tu ưu cảm bởi nhơn tình
Điên đảo luân thường lại sát sinh
Khiến lắm tai trời thêm ách nước
Vàng hồng xé bóng sắp tây khuyh.

Ăn tu xét thấy chốn Tăng-Già
Ganh-hại thị-phi lắm bất hoà !

Danh vị, chùa chiền tranh đệ tử
Ưu Đàm, Lan Huệ héo mầm hoa.

Ăn tu rõ biết chuyên cơ trời !
Nhân-quả lọc thanh đạo với đời !
Tai biến dập dồn trăm cảnh chết
Núi xương sông máu, thảm đầy voi !

Ăn tu nghĩ muốn thoát dòng mê !
Vững lái phong ba lúc nặng nề
Niệm Phật, niệm Tâm, tâm niệm Phật
Mây tan thấy rõ lối đi về.

Ăn tu Tín, Nguyên Niệm hồng danh
Thời mạt chương sâu đạo khó thành
Chờ đến Liên-bang lên pháp-nhẫn
Dem thuyền Bát Nhã độ quần sanh.

Ăn tu Hoa Tạng mến môn huyền
Muốn kết Dao-đài hội Thắng Liên
Theo bước Đàm-Loan chơi bảo-các
Bích Câu lạc dẫu, Giáng-Kiều tiên.

Ăn tu té độ chẳng quên lòng !
Bi, Trí đôi đường phải suốt thông
Y sĩ nhân tâm dù đã sẵn
Còn rành nhân thuật mới thành công !

Ăn tu chi quản nệ công-lao
Mà chẳng tuyên dương tiếng Hải-trào
Sông lớn khơi nguồn từ núi thẳm
Xuống trần càng đục biết làm sao ?

Ăn tu Không có, Có mà Không !
Phương tiện, từ bi khó biết lòng !
Ngôn thuyết hãy còn Thân thuyết-pháp
Sấm mưa ẩn hiện bóng Thần Long.

Ăn tu mây trắng nhẹ phiêu diêu
Uốn khúc sông-in giải lụa chiều
Thanh thoát gió chim reo nhạc Phật
Lầu-Tần không lại lắng hơi tiêu.

Ăn tu an tĩnh chốn cao nguyên
Hoa cảnh lòng trăng đẹp dịu hiền
Mây núi điệp trùng đêm tịch tịch
Câu Kinh tiếng Phật lại triền miên !

Ăn tu tịnh thấy cảnh am mây
Thanh tuấn thiền sư dáng huệ gây
Kiếp trước Đạo Dung là tớ đó
Mà nàng Thiên Thụy hỏi ai đây ?

Ăn tu dững-tướng nhớ thời xa
Hoàng-tộc triều Lê điện Thái-Hoà
Vị Trịnh – Tú – Loan duyên trái khiến
Nửa chừng xuân gầy gánh tài hoa !

Ăn tu được biết kiếp lâu xa
Từng ở Thiên cung cõi Đại La !
Đại Phước Lão-tiên là bạn cũ
Xuống tìm học Phật lạc mê hà.

Ăn tu luân chuyển nghĩ bao đời !
Thân-thế bèo đưa, sóng nghiệp trôi !
Lỗi bởi tâm mình chưa chuyển vật !
Những riêng thương thẹn khó nên lời.

Ăn tu nương tựa ánh từ quang
Lần lửa trần tâm lắng nhẹ tan
Năm tháng luyện thuần trâu hoá trắng
Sáo thanh một khúc cỏ hoa nhàn.

Ăn tu gió mát toả gương nga
Tĩnh-thất cài then tụng Pháp-Hoa
Bừng sáng thân tâm hoà ánh nguyệt
Tâm Dương bỗng dứt hận Tỳ Bà !

Ăn tu niệm Phật cảnh sâu huyền !
Trong sáng linh hư hợp Tịnh, Thiền
Không hữu đều tan, Trung đạo dứt
Hoa vàng chợt nở Bảo trì liên !

Ăn tu niệm dứt tướng vào ra
Không thấy thân tâm Phật với ta
Thanh thoát rõ ràng vang Thánh-hiệu
Trăm hoa đua sắc tiếng Oanh ca.

Ăn tu niệm chẳng thánh cùng phàm
Mắt huệ can chi dính mặt vàng ?
Hữu tướng tức đồng Vô tướng niệm
Chân Không huyền sắc khắp bao hàm.

Ăn tu tuy biết ý cao siêu
Mà chẳng thích ưa lý luận nhiều
Căn tánh người nay đà kém loạn
Nói hay làm phỏng được bao nhiêu ?

Ăn tu ngại lỗi luận đua tranh
Nói cũng vì người thuyết khác hành
Thái cực ai-phân nhơn-ngã đó
Lạnh lùng huyền lợi với hư danh !

Ăn tu suối bạc ánh màu ngân
Muốn găm gặt xa chuyện túc nhân
Người cảnh ai bày vui với khổ
Hoa trắng cười cợt ý băng khuâng.

Ăn tu thôi mặc dờ hay đời
Chỉ ước lâm chung dự biết thời
Nương nguyện Phổ-Hiền sanh Cực-Lạc
Rồi dong thuyền độ khắp nơi nơi.

Ăn tu an phó bịnh suy già
Nhơn thế xưa nay vẫn thế mà
Giữ chắc hồng-danh thuyền tế độ
Muôn trùng bao quản ngọn phong ba !

Ăn tu suy gẫm sức hồng danh
Phước huệ tăng-kỳ kết tụ thành
Sáu chữ chí tâm tiêu vạn tội
Một câu chín phẩm thoát siêu sanh.

Ăn tu tuy chữa đến Tây Phương
Cảnh ngọc chim linh ứng mộng thường
Rõ biết tâm lành sanh cảnh tịnh
Quả nhân cảm hiện lễ chiêu chương.

Ăn tu niệm Phật suốt trâu canh
Cam lộ từ răng đượm ngọt thanh !
Khát nước đã nhờ công đức thủy
Lam Kiều chi nhọc hỏi Vân Anh ?

Ăn tu chợt nhớ Hồ Khê xưa !
Suối bạc non xanh đệ nhứt thừa
Một giống Bạch Liên truyền đất Việt
Hương sen còn đậm hạt thu mưa !

Ăn tu riêng mến đạo Đông Lâm
Biển Phật thuyền Sen thật chẳng lầm
Liên lậu trước chùa ghi nhứt khoá
Đến nay còn dậy khúc Thanh âm.

Ăn tu trần niệm chẳng còn dư
Kinh điển dường quên, tám vạn tu
Chẳng biết Lư Sơn mây mặt thật
Chỉ nhân mình ở tại non Lư.

a) Ăn tu nghĩ chuộng sắc thanh-duyên
Thanh sắc đâu bằng cõi Bảo Liên
Sắc rực ánh vàng thanh suối ngọc
Tô Đà hương phạn lại tham thiền.

b) Ăn tu nghĩ kẻ sắc thanh tranh
Thanh sắc đâu bằng cõi Thái Thành
Sắc đẹp ba hai thanh phạm tám
Ăn xong thiền duyệt lại kinh hành.

Ăn tu khuyên khách mển giang hồ !
Nên học Liên phương niệm Phật đồ
Về cõi Bảo Hoa đi đạo khắp
Muôn trời tịnh diệu nét Xuân tô !

Ăn tu lòng đạo sáng gương rằm
Bạn Cúc quê vàng cảnh vắng tâm
Cây biếc mây hồng che tĩnh xứ
Khói sương vùi dập mấy mươi năm.

Ăn tu Lan-Nhã ngắm tư bề
Riu rít mây chim tiếng gọi về
Đâu biển người đời thương biển đổi
Đâu hay muôn cảnh vốn Bồ đề.

Ăn tu nhớ dạy Tịnh Liên Hoa
Trí Giả nguyên là Phật Thích Ca
Lại có Vĩnh Minh cùng Thiện Đạo
Tương truyền thân hóa của Di Đà

Ăn tu thấy nói Tổ bên Thiền
Long Thọ, Mã Minh chứng đạo huyền
Đều tín Liên tông khuyên NIỆM PHẬT
Sao hàng hậu học tạo kinh duyên ?

Ăn tu thương nghĩ cánh Nam tông
Tịnh độ cho là pháp viễn vông
Bác phá Đại thừa phi Phật thuyết
Yến Ly đâu biết dấu chim hồng ?

Ăn tu ngắm diệu đạo Liên trì
Căn tiểu thừa nghi chẳng lạ gì ?
Thượng đức năm ngàn Linh Thứu hội
Thành quân bại Bắc rút lui đi.

Ăn tu chán kẻ nói loanh quanh
Dem hiệu Di Đà phối ngữ-hành
Bao-tử giả là ao Thát-bảo
Phật lành niệm Phật để làm danh !

Ăn tu than kẻ chấp ly kỳ
Không sắc thật quyền chẳng biết chi
Bảo Phật gỗ, đồng không độ lửa
Còn thân Phật đất, nước tan đi.

Ăn tu chẳng ngại hung yêu ma
Vì để biệt phân chánh với tà
Chỉ sợ cửa không hàng phá Kiến
Đất người làm lạc khó nhìn ra.

Ăn tu thời mạt nhớ Kinh ghi
Học đạo muôn ngàn ít ngộ kỳ
Duy niệm Hồng-danh câu Tịnh-độ
Hiện đời giải thoát rất ly-kỳ.

Ăn tu xót kẻ học Như Lai
Thiền, Tịnh, thị phi chấp trước dày
Kiên cố đấu tranh đã hiện rõ
Đạo đời phân hóa cảnh thời nay.

Ăn tu ý Tổ cảm thông tri
Bi trí tùy cơ độ Mạt-thì
Đâu phải chấp đua như thế tục
Mà riêng khen Tịnh đạo huyền vi.

Ăn tu thời mạt nhớ câu than
Đức Tín Tỳ Kheo kém Thiện-nam
Cư-sĩ lại thua hàng tín-nữ
Thiền Như huyền ký để lời vàng.

Ăn tu lòng đạo muốn tăng cao
Phải quán tam đồ khổ lớn lao
Phát ý Bồ đề siêng niệm Phật
Bởi cơ nước lửa sắp dâng trào.

Ăn tu nhìn khắp cảnh ban mai
Người vật ra đường chim nhảy bay
Tất cả chỉ vì lo vóc huyễn
Nhọc, già, bệnh, chết mấy ai hay?

Ăn tu tục luy thấy muôn màu
Trong cảnh giàu sang dễ bạc đầu
Việc đắc ý nên đừng nghĩ lại
Kiếp trần tạm gọi được bao lâu.

Ăn tu nhìn thế loạn đường tơ
Các nước phân tranh rối cuộc cờ
Đạo-pháp vang hồi chuông cảnh tỉnh
Mộng thành sấm dậy chẳng tan mơ.

Ăn tu niệm Phật gọi Liên-hương
Khấp nguyện đồng lên Tuyên-Phật trường
Hoàng Hạc lâu mây lòng chẳng tưởng
Non Tiên ba cõi vẫn vô thường.

Ăn tu thường thấy hạng ngu thành
Niệm Phật thiện chung hoặc vãng sanh
Khiến nghĩ lòng tu huyền luận giỏi
Bởi đâu khi tịch chẳng an lành?

Ăn tu hằng tự nhủ riêng lòng (mình)
Đã biết đường Tây phải gắng công
Bình nhựt là nhân như chẳng thật
Lâm chung quả có nở Sen hồng.

Ăn tu quyết chí gạt trần tình
Mặc nổi khen chê lẫn bất bình
Sức yếu phải cam phần kém yếu
Tình đời ví nhẹ đạo tâm sinh.

Ăn tu tưởng đến cảnh Lê-viên
Điệu múa Nghê thường đẹp áo Xiêm
Kim cốc sanh ca dìu dặt trời
Mà nay sông lạnh ánh thu thềm !

Ăn tu Chiêm-tộc nhớ Mường-Lan
Nữ chúa rừng xanh đẹp khác phàm !
Tướng sĩ trận voi uy-vũ thanh
Nhạc mờ Phan Thiết núi sương lam !

Ăn tu liên tưởng dãy Giang Đông
Xích Bích trống quân dậy lửa hồng !
Tuyệt-đại song kiêu, anh kiệt mất
Tài tình mấy đoạn phút hoàn Không.

Ăn tu Nguyễn Huệ nhớ Anh-hào
Điệp-điệp quân thanh, chiến cuộc thâu
Trúc kết sang sông mờ bóng cũ
Mây ngàn cỏ nội đỉnh Tây sâu !

Ăn tu tìm hỏi truyện Tây Thi
Dư lại hồn mai ánh nguyệt trì !
Hận nổi ba sinh đâu vắng tá?
Thương tình một mối có ra chi?

Ăn tu tích cổ duyệt xa gần
Tan hợp bên trời áng bạch-vân !
Biển nổi dâu chìm duyên cảnh thế,
Bao giờ cảnh Phật tựa lầu ngân.

Ăn tu bốn mặt khói sương đầy
Hỏi gạn ai người niệm Phật đây?
Cười mỉm Duy Ma không phúc đáp
Song hồ nửa khép cánh am mây !

Ăn tu trì niệm cảnh hồn nhiên
Trong lặng âm-thanh vẫn diệu hiền
Đoan-đích tìm chi tin-tức thật?
Tiếng chuông đêm vắng đến ngư thuyền.

Ăn tu niệm Phật nhẹ lâng không
Hồn bướm Trang Chu tỉnh giấc nồng !
Ý vị âm thầm trăng tỏa sáng
Hình dung lóng lánh tuyết ngàn trong.

Ăn tu đã có lũy non mây
Cao thấp đôi xa ủng hộ bày
Trước mắt rõ ràng chân cảnh lộ
Màu thu lai lánh nét thu gầy.

Ăn tu mưa phới khắp ngàn tiêu
Bát ngát lâm tuyền cảnh tịch liêu !
Tiếng gió canh thâu hoà tiếng Phật
Bên thềm hoa rụng ít hay nhiều.

Ăn tu ca nhạc có chim rùng !
Bay hót vờn quanh tợ đón mừng
Đủ sắc phi-cầm, tranh vẽ đẹp
Điểm-tô cảnh Phật, một màu Xuân.

Ăn tu hoa cỏ dáng thờ ơ
Thời mặt nhọn tâm đã khác xưa
Lòng thú hình người, đầy lớp lớp
Cảnh đời gió gió, lại mưa mưa !

Ăn tu kham nhẫn cõi Ta Bà
Nỗi khổ muôn ngàn, khó kể ra
Cực Lạc niềm vui vui bất diệt
Khổ vui đều bởi tự nhân mà !

Ăn tu đàn suối cạnh triền non
Tươi tỉnh hoa ngàn tợ phấn son
Sáng lạ vừa tan vàng ráng đỏ.
Đẹp xinh lại hiện bóng trăng tròn !

Ăn tu ai bảo chẳng Di Đà
Thiện Đạo quang-minh niệm niệm ra
Khang Tổ mỗi câu sanh hoá PHẬT
Cười hàng ngu chấp cố dèm pha.

Ăn tu ai bảo niệm hồng danh
Không có Tây-phương chẳng vắng sanh
Liên hữu xưa nay nhiều hiện ứng
Thánh-Hiền-Lục đã chép ghi rành.

Ăn tu chân thật chớ bề ngoài
Tu dáng tu hình lạc-lối sai
Tu tánh tu tâm lên giải thoát
Khuyên làng tu Phật chớ khoe tài.

Ăn tu hiểu thuận niệm Di Đà
Siêu độ cửu huyền đến mẹ cha
Hiếu đây mới là chẵn thật hiếu
Đời tươi như gấm, đạo như hoa.

Ăn tu xót cảnh đạo đời suy
Lý học Đông Tây đã dự tri
Thiên giáo chỉ rành cơ tận thế
Tiên ghi tận diệt đến thời kỳ.

Ăn tu lý đạo nói sao cùng !
Nhân-quả nghiêm minh xử lạnh lùng !
Tài, sắc, giàu, sang âu cảnh tạm
Sáng tươi chiều héo đoá Phù Dung.

Ăn tu thế chiến biết kỳ ba
Nước lửa sơn lâm khắp hải hà
Mấy cuộc lọc thanh đây huyết-lệ
Bay hồn thăm khổ, lướt khôn qua

Ăn tu bom đạn, rõ điềm hung
Tan-tác thành đô quả đất rung
Đôi cảnh, đôi người, thời tiết đôi
Núi nhô, núi sụp, chuyện khôn cùng.

Ăn tu mặt-kiếp thấy lời ghi
Trước mắt Lăng Nghiêm pháp diệu kỳ
Lần lướt các kinh đều diệt hết
Duy còn Phật hiệu độ cơ-nguy.

Ăn tu khuyên khắp sớm hồi đầu
Lìa khỏi dòng mê, sóng nước sâu
Phước huệ đủ trong câu niệm PHẬT
Tám muôn tư pháp cũng gồm thâu.

Ăn tu chậm chậm bóng dương đi
Ngoài cửa hoa nhàn liễu rũ mi
Đại-mộng hỏi ai người sớm tỉnh?
Ngày xuân chưa dễ hẹn tiên-tri !

Ăn tu khẩn nguyện khắp nơi-nơi
Niệm PHẬT xứng cơ lại hợp thời
Biển mộng hỏi ai, thuyền lạc bến
Sông mê này chút ánh sen rơi !

Ăn tu nghĩ tiếc bậc tài cao !
Biển luy trần ai đắm kiệt hào !
Giọt lệ Tàn-Đình thương đất nước
Bên song kiếm ần thán công hầu !

Ăn tu nhìn lăm kẻ chơi vơi
Gào khóc quên tu cũng huyên thoi !
Niệm PHẬT để cho tròn tánh PHẬT
Kiếp người chẳng uống được thân người.

Ăn tu tâm PHẬT hội Tào Khê
Kiếp ngoại trời xuân sáng bốn bề
Hoa nở sắc hương thành Chủng trí
Gió thông kim cổ đạo BỒ-BỀ.

Ăn tu giải đạo phải dùng lời
Biển lớp ngôn âm cảnh lẫn người
Tự xét đã riêng không sở đắc
Nói nhiều thêm lỗi vọng mà thôi.

Ăn tu phương tiện mượn thi ngâm
Thức ngộ mình người khởi đạo tâm
Đâu nghĩ hoa đào ra động bích
Mà mong Lưu Nguyễn ghé vào thăm?

Ăn tu sông chết việc ưu tiên
Kinh cảm luân hồi trải khắp miền !
Sa đoạ ba đường như đại địa
Móng tay cát bụi cõi nơn thiên !

Ăn tu tông-yếu Tịnh môn màu
Bí quyết đừng xa nghĩ ngợi cầu
Thanh tịnh chí thành trong mấy điểm
LỰC,HÀNH, NGUYỆN THIẾT với TIN sâu.

Ăn tu niệm niệm bút sanh hoa
Thi-tứ nguồn tâm một mạch ra
Danh-tự vị nguyên là Phật-nhân
Non Tây rục rở dệt hồng hà.

Ăn tu trắc trắc, lại bình bình
Niệm đạt vô-tình lẫn hữu tình
Lầu tuyết rã tan ngàn thế giới
Chân trời pháp nhãn lộ bình-minh.

Ăn tu niệm vỡ chụp pha-lê
Muôn ôn ngàn yên lặng khắp bề !
Riêng một bóng Tạng ngồi tĩnh-tọa
Lâm-viên vừa bật tiếng sơn Khê.

Ăn tu sừng-sừng cội cây khô
Một ngón Thiên Long, dứt ý-đồ
Phật tử đến thăm như hỏi đạo
A Di Đà Phật lại NAM MÔ.

Ăn tu nhờn cảnh chợt đều quên
Sáng-rỡ vàng-nga rọi trước thêm
Mùi đạo Lan-thanh riêng tự biết
Kêu mưa đã vắng giọng cuu đêm.

Ăn tu suối lặng bóng chim qua
Chim nước đều như tự tại hoà
Di Lạc trao cho xem túi vải
Dưới trên đều rộng, giọng kha kha !!!

Ăn tu bên viện tiếng chuông dồn!
Sấm nổ Oai âm tĩnh mộng hồn
Chồn nhảy vào hang Sư tử chúa
Sư-Vương lại đạo đã hồ thôn.

Ăn tu trì niệm tháng năm qua
Đạp lối Sen thanh trở lại NHÀ
Tin-tức ngày nay vừa thấy được
Tiếng chuông Sơn tự bóng trăng tà !

Nam mô Phương Liên Tịnh Xứ
Mật - Tịnh đạo tràng
Hoà Thượng Tôn Sư
Thích Thượng Thiên Hạ Tâm
Chi giác linh thủy từ chứng giám.

---o0o---
HẾT